

Rezidenti **MUZA**

Nedjelja, 10.11. 2024., Mala dvorana, u 19 sati
ARSEN DALIBALTAYAN, glasovir

REZIDENTI MUZA

Nedjelja, 10. studenoga 2024.

Mala dvorana u 19 sati

ARSEN DALIBALTAYAN, glasovir

MARIO KOVAČ, redatelj

GORAN GRGIĆ, glumac

ALEN MARIN, majstor rasvjete

Franz Liszt

Godine hodočašća II, S.161

Sposalizio

Petrarcin sonet br. 104

Nakon čitanja Dantea: Fantazija quasi Sonata

***

Aleksandar Skrjabin

Preludij u H-duru, op. 16, br. 1

Etida u fis-molu, op. 42, br. 2

Etida u Fis-duru, op. 42, br. 4

Etida u cis-molu, op. 42, br. 5

Enigma, op. 52, br. 2

Etrangeté, op. 63, br. 2

Sedma sonata, op. 64

Poema, op. 69, br. 1

Vers la flamme, op. 72

Rođen sam 2003. u glazbeničkoj obitelji. Kako kažu, slušao sam glazbu još dok je majka bila trudna, a moje prve glazbene uspomene su iz vremena kad mi je bilo pet godina i kad sam prvi put nastupio na koncertu ljetne škole svojih roditelja u Makarskoj. Počeo sam svirati klavir s majkom, a 2009. upisao sam Glazbenu školu Pavla Markovca, kod prof. Jasne Rebe. Godine koje sam proveo s prof. Rebom bile su ispunjene mnogobrojnim uspjesima na koncertima i natjecanjima, ali ponajviše pamtim osjećaj sigurnosti, unutarnjeg ispunjenja i podrške koju sam dobivao na svakom satu.

Posljednjih nekoliko godina srednje škole proveo sam u klasi svojega oca, Rubena Dalibaltayana, s kojim sam nastavio raditi i na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Na pitanja o tome kako je raditi s ocem, uvijek bih odgovorio da naš radni odnos počiva na mojem iznimnom poštovanju i cijenjenju oca kao glazbenika; smatram da me ima mnogočemu podučiti. Stoga se naš rad temelji više na odnosu student – profesor, a manje sin – otac.

Tijekom godina imao sam prilike raditi i s drugim profesorima i upoznati niz snažnih osobnosti koje su itekako utjecale na mene. Godine 2014. krenuo sam na majstorske tečajeve uglednih profesora na Međunarodnoj akademiji u Lihtenštajnu, poput Milane Chernyavske, Claudija Martineza

Mehnera i Pvela Gililova, s kojim trenutačno radim na salzburškom Sveučilištu Mozarteum u sklopu programa *Erasmus*. Zahvaljujući Akademiji u Lihtenštajnu, stekao sam nova glazbena poznanstva i na neki način se počeo integrirati u šire europsko glazbeno okruženje. Upoznao sam mnoge mlade glazbenike koji su sudjelovali i pobjeđivali na najvećim svjetskim natjecanjima i nastupali na najuglednijim pozornicama glazbenoga svijeta. Najzanimljivije mi je to što su ti glazbenici u profesionalnom pogledu snažne osobnosti, ali opet posve obični ljudi privatno.

Kao klinac, volio sam sportove i fizičku aktivnost, a do trinaeste godine bavio sam se tenisom. Odlučio sam se baviti glazbom zbog beskrajne mogućnosti istraživanja različitih ideja i duhovne ispunjenosti koja proizlazi iz komunikacije s glazbom. Sviranjem djela skladatelja različitih epoha, na neki se način povezujemo s duhom vremena u kojem su djelovali, ali i s njima osobno, njihovim svjetonazorima i osjećajima. Iako su se vremena promijenila, smatram da se ljudi u svojoj dubini nisu promijenili; upravo zato možemo i dandanas proživljavati ono što su oni proživljavali u svojem vremenu. Kao izvođač, nastojim što više približiti ideje velikih majstora, ali i unijeti nešto što me osobno povezuje s djelima.

Posljednjih godinu dana iznimno me zainteresirala glazba Aleksandra Skrjabina, pogotovo njegovi kasniji opusi. Skrjabinova glazba prolazila je kroz različite faze, a najviše su me privukli njegovi kasniji opusi i česta težnja idealu, ekstatičnim duhovnim uzvišenjima te pomalo sulude ideje. Filozofsku ideju duhovnog uzvišenja pronašao sam i u Lisztovoj sonati/fantaziji *Nakon čitanja Dantea*, a Liszt je uvelike utjecao na Skrjabina. Tako se i počela oblikovati ideja ovoga koncerta...

U prvom dijelu bit će predstavljena djela **Franza Liszta** iz njegove druge knjige *Godina hodočašća*. *Sposalizio* i *Petrarcin sonet br. 104* djela su ljubavne tematike kojima slijedi spomenuta sonata/fantazija *Nakon čitanja Dantea*. Sonata/fantazija ujedno je i zajednička točka jer na neki način objedinjuje ideju uzvišene ljubavi i težnju vječnom svjetlu.

U drugom dijelu bit će predstavljena djela **Aleksandra Skrjabina**, posebno njegov razvoj i put kroz stvaralačka razdoblja. Zanimljivo je kako su se njegovi skladateljski postupci mijenjali kroz život, jer njegova ranija djela obiluju romantičarskim skladateljskim postupcima i idejama, dok su kasnija djela daleko od toga i ideje su zamršenije i apstraktnije. Ipak, nevjerojatno je kako je uspio zadržati svoju prepoznatljivost u cijelom opusu. Koncept drugog dijela koncerta istražuje upravo to jedinstvo njegova stvaralaštva, gdje će se ranim preludijem, preko etida i minijatura dospjeti u potpuno novi svijet. Bit će predstavljena djela poput *Sedme sonate* i poeme za glasovir *Vers la flamme (K plamenu)* koja obiluju ekstatičnim porivima prema svjetlu.

Arsen Dalibaltayan

FIAT LUX

(Neka bude svjetlost)

Odmah na prvom sastanku o njegovu koncertu, Arsen je na mene ostavio dojam staloženog i sigurnog mladog čovjeka koji ima jasnu sliku svjetlosno-glazbenog koncepta, na što sam mu uzvratilo kako mu je u tom slučaju potrebniji savjet majstora rasvjete nego redatelja – pa sam ga povezao sa svojim čestim suradnikom Alenom Marinom. Sva trojica smo se našli u Maloj dvorani Vatroslava Lisinskog te, zajedno s tehničkim osobljem Dvorane, prošli sve moguće opcije koje nam Dvorana nudi. Nakon toga povukli smo se da se svatko posveti svojem dijelu posla: Arsen glazbenim probama, Alen osmišljavanju tehničkih rješenja rasvjete, a ja probama s glumcem Goranom Grgićem (koji je neizostavni, četvrti dio našega glazbeno-izvođačkog kvarteta) i promišljanju o kompletnoj atmosferi izvedbe.

Višekratno preslušavajući djela Liszta i Skrjabinina koja je Arsen odabrao za koncert, kroz misli su mi prolazili mnogi majstori rasvjete s kojima sam imao sreću surađivati u svojoj kazališnoj karijeri, a koji su široj javnosti potpuno nepoznati. Iza svake kazališne i operne predstave uvijek stoji niz tehničkog osoblja koji ostane tek usput spomenut u programskim knjižicama, dok kritičari i publika gotovo i ne razmišljaju o njima, a njihov predan rad često ostane nezapažen ili spomenut tek usputno. Posao majstora rasvjete je zapravo uistinu eteričan, magičan i gotovo neuhvatljiv jer priroda svjetlosti je takva da je ono neopipljivo pa publika tek pri živoj izvedbi može uživati u rezultatima njihova zanata jer snimke kamera i fotoaparata nikad ne mogu posve uhvatiti svjetlost onako kako je vidimo uživo u prostoru. U ovom svijetu današnjice gdje se svaki prostor i svaka izvedba snima, fotografira, mjeri i gotovo izravno reproducira putem društvenih mreža, interneta i ostalih medija, talent naših 'svjetlonoša', tih posljednjih čarobnjaka kazališta, daje našem poslu auru davno izgubljene magije. Oni su, riječima Vojina Perića, oplemenjivači svjetla, ljudi kojima je mrak rekao dobro jutro i pogledao kroz prste optičke varke kako bi otvorili put iluziji.

Olivije Marečić, Miljenko Bengez, Damir Kruhac Pacov, Marinko Maričić Miš, Saša Mondecar, Deni Šesnić, Aleksandar Čavlek, Alen Marin, Srđan Barbarić, Damir Kantoci, Nenad Lalović, Davor Popović Popaj, Ivan Barišić Miško, Ivan Pešorda, Darko Crnčević, Miroslav Mamić, Tomislav Kobia, Marino Frankola i Ivan Golić samo su neki od čarobnjaka svjetla s kojima sam imao čast i zadovoljstvo raditi. Nadam se da će neki teatrolozi sutrašnjice pronaći vremena i volje da se sustavno pozabave i njihovim znatnim doprinosom kazališnoj umjetnosti.

Mario Kovač

MARIO KOVAČ (Zagreb, 1975.) kazališni je i filmski redatelj, glumac, pisac, glazbenik i DJ. Režirao je više od stotinu kazališnih predstava, igranih i dokumentarnih filmova, opera, mjuzikala i radiodrama te je pokrenuo nekoliko kazališnih festivala. U slobodno vrijeme organizira i sudjeluje u raznim kulturno-umjetničkim i zabavnim događanjima, igra šah, natječe se u kvizovima, bavi se astronomijom i uživa u oćinstvu.

GORAN GRGIĆ (Osijek, 1965.) višestruko je nagrađivani kazališni, filmski i televizijski glumac, nacionalni prvak Drame Hrvatskoga narodnog kazališta u Zagrebu. Profesionalnu karijeru počeo je u Dramskom kazalištu *Gavella*, a filmski debi ostvario je u filmu *Zrinka Ogreste Krhotine*. Bio je predsjednik Hrvatskoga društva dramskih umjetnika (2002. – 2013.). Godine 2006. osnovao je kazališni festival *Novaljski trijatar*, čiji je do danas umjetnički ravnatelj. Kao vanjski suradnik predaje na Sveučilištu VERN'.

ALEN MARIN (Vinkovci, 1972.) scenskom rasvjetom počeo se baviti 1991., a 1995. zapošljava se kao tehničar rasvjete u Zagrebačkom kazalištu mladih, gdje je dizajnirao rasvjetu i za mnoge koncerte. Kao oblikovatelj kazališne rasvjete ostvario je niz suradnji i radio na brojnim predstavama Satiričkoga kazališta *Kerempuh*, Gradskoga kazališta *Žar ptica*, Dječjega kazališta *Dubrava*, Eurokaza i dr. Mnogi ma je poznat i kao pjevač i autor tekstova rock-grupe Kojoti.

„Velika je sreća za roditelje kad dijete odraste i jednog dana postane najbolji prijatelj. U našem slučaju, sreća je još veća jer nas osim prijateljstva veže zajednička ljubav – glazba. Kao da je bilo jučer, Arsen je bio sitan, žilav, zaigran dječak, zaljubljen u tenis, LEGO i Harryja Pottera. A danas je ozbiljan glazbenik, istraživač kojega zanima filozofija i povijest; osoba otvorena novim znanjima. Vjerujemo da će Arsen pronaći svoj put u umjetnosti jer je vođen istinskom ljubavlju prema profesiji.“

Julia Gubaidulina & Ruben Dalibaltayan, roditelji

„Arsen je oduvijek bio glavna zvijezda u OŠ Cvjetno naselje. Svi su ga poznavali, od profesora i učenika do roditelja. Nerijetko bi nastupao na školskim priredbama, a često smo ga imali čast i slušati u *Lisinskom*. Svi su znali da je svestran, no da bi postao ono što je danas, morao se žrtvovati i ostaviti ljubav i talent prema sportu sa strane kako bi pazio na svoju budućnost, ruke. Zahvaljujući Arsenu, oduvijek smo imali dodatnu glazbenu kulturu i uvijek jedva čekamo sljedeći koncert. Tehničku zahtjevnost izvedbe nikad ne razumijemo, no nije ni važno jer je za nas naš prijatelj Arsen uvijek broj jedan.“

Ana Petrović, prijateljica

„Imati Arsena kao prijatelja pravo je zadovoljstvo! Kakva je sreća kad vam prijatelj može biti uzor, a istovremeno pruža razumijevanje bez osuđivanja i čini vas boljim čovjekom. Arsena smatram istinskim profesionalcem i, ako mu ne dosađim, doživotnim prijateljem.“

Jan Niković, pijanist

„Arsen nije samo pijanist, nego istinski umjetnik koji velikom lakoćom glazbom izražava emocije i svjetonazore te uvijek ostavi dvoranu ispunjenu čarobnom energijom.“

Nina Lucia Perina, čelistica

„Mnogi ljudi znaju puno o Arsenovim pijanističkim uspjesima, a svi koji su ga imali priliku upoznati znaju da se svi ti super epiteta kojima se opisuje njegovo sviranje mogu iskoristiti i za njega kao osobu. Iznimno profesionalan, a opušten i uvijek nasmijan. Arsen je osoba koja na neku foru uvijek uspije da se osjećaš dobro i ugodno uz njega. A kad se osobnost i svirka spoje, dobijemo i super partnera za komornu glazbu.“

Ana Labazan Brajša, violinistica

„...genetika, čini se, ima itekakav utjecaj, baš kao i obiteljsko okruženje, obrazovanje i odgoj, što sve (...) Arsen Dalibaltayan nedvojbeno odlično usvaja i punom ozbiljnošću te bogomdanim darom nastavlja.“

Zdenka Weber, *Klasika.hr*

LISINSKI SRIJEDOM & IZVORIŠTA

Srijeda, 11. 12. 2024. u 20 sati
Mala dvorana

VEJA

Pazinska grupa Veja jedan je od najvažnijih hrvatskih *world music/etno* izvođača, koji se već 17 godina bavi istraživanjem istarske glazbe.

Veja na moderan način istražuje i izvodi tradicijsku glazbu istarskoga poluotoka. Od samoga početka djelovanja skupina koristi motive iz tradicijske glazbe kako bi tu glazbu predstavila publici u modernijim aranžmanima. Inspiraciju i motivaciju crpe iz glazbe koja je ispunjavala živote njihovih predaka dajući joj novu energiju.

Njihov prvi album, *Dolina mlinova* iz 2014. pokazao je njihovu snagu i predstavio bend kao jedan od zanimljivijih *trad/etno* bendova iz Hrvatske. *Dolina mlinova* je postala instant-klasik u *world music* krugovima. Osam godina poslije, objavljen je album *Škura ura*, kojim je Veja potvrdila svoju kvalitetu i dodatno oplemenila zvuk. *Škura ura* je aklamacijom proglašen jednim od najboljih albuma 2022., a godinu i pol nakon originalnog objavljivanja, Menart je objavio i vinilno izdanje albuma.

Veja je bend koji se naprosto mora slušati, a posebno doživjeti uživo, stoga ne propustite njihov koncert u Maloj dvorani *Lisinski*, koji će im biti svojevrsna kruna karijere.

REZIDENTI MUZA

Nedjelja, 2. 2. 2025. u 19 sati
Mala dvorana

TAO-YUAN HSIAO

violina

STIPE PRSKALO, glasovir

Boris Papandopulo

Improvizacija i igra za violinu solo

Igor Stravinski

Divertimento za violinu i glasovir, prema baletu Le baiser de la fée (Poljubac vile)
***

Johannes Brahms

Prva sonata za violinu i glasovir u G-duru, op. 78, *Regenlied*
Mađarski ples u d-molu, br. 11
Mađarski ples u fis-molu, br. 17
Mađarski ples u F-duru, br. 7

Rođena Tajvanka, **Tao-Yuan Hsiao – Elisa** studentica je treće godine violine na Muzičkoj Akademiji Sveučilišta u Zagrebu u razredu prof. art. Anđelka Krpana. Violinu je počela svirati već sa šest godina, a kao osmogodišnjakinja osvojila je posebnu nagradu na Tajvanskom državnom natjecanju učenika glazbe. Godine 2017. preselila je u Beč kako bi nastavila školovanje u razredu prof. Dore Schwarzborg, a 2019. seli u Zagreb i pohađa satove violine prof. Anđelka Krpana.

Dosad je osvojila brojne nagrade na međunarodnim violinističkim natjecanjima, a ove se sezone predstavlja kao jedna od triju izabranih talenata zagrebačke Muzičke akademije u novome koncertnom ciklusu *Rezidenti MUZA*.

Rezidenti MUZA

Nedjelja, 10.11. 2024., Mala dvorana, u 19 sati
ARSEN DALIBALTAYAN, glasovir

Nedjelja, 2. 2. 2025., Mala dvorana, u 19 sati
TAO-YUAN HSIAO, violina
STIPE PRSKALO, glasovir

Nedjelja, 9. 3. 2025., Mala dvorana, u 19 sati
BENJAMIN ŠURAN, bariton
MARIO ČOPOR, glasovir

Nedjelja, 27. 4. 2025., Mala dvorana, u 19 sati
BENJAMIN ŠURAN, bariton
TAO-YUAN HSIAO, violina
ARSEN DALIBALTAYAN, glasovir

 LISINSKI

100
MUZIČKA
AKADEMIJA
ZAGREB